

I. Tři císařové: Vilém II., František Josef, Mikuláš II. II. Počátky války: Pašič, von Bethmann-Hollweg, Tisza, Poincaré, Lord Grey. III. Utrpení Belgie: Kardinál Mercier. IV. Noví spojenci: Sonino, Venizelos, Bratianu. V. Nekonečná válka: Lord Asquith, Briand. VI. Činná dobročinnost: Hoover, Ador. VII. Zárok Ameriky: Wilson, pl. House. VIII. Mír na obzoru: Černín. IX. Národnosti: Masaryk a Beneš, Pilsudski a Paderewski. X. Nejvyšší napětí: Lloyd George, Clemenceau. — Portréty státníků, jichž činnost jsme měli příležitost poznati zblízka, nezdají se býti příliš objektivně podané (císař Karel a jeho obklopení se Slovy [Černín a Martinic], nebo rozdíl mezi Masarykem a Kramářem: Masaryk chtěl federalismus, aby zachránil monarchii, Kramář jej chtěl, aby ji rozvrátil); než to nás nesmí opravňovati k domněnce, že i ostatní autorovi bližší než státníci střední Evropy, mají stejné chyby v jeho podání, neboť málokterý západní žurnalista zná do všech fines poměry středoevropské. Nás musí potěšiti, že autor zařadil mezi 25 mužů velkého politického formátu dva naše státníky, Masaryka a Beneše, jichž dvojportrét zakončil slovy: »Mezi všemi státy nově zrozenými nebo zvětšenými válkou Československo mělo zvláštní štěstí, že mělo dva státníky opravdu hodné toho jména. Tomuto privilegiu, tedy těmto mužům musí děkovati za svůj nynější rozkvět a za jedinečné místo, které zaujímá ve světě.« Zajímavě je reagováno na účast Němců ve vládě: »Poslední akt presidenta Masaryka, v němž plně ukázal své vlastnosti státníka, bylo umožnění vstupu zástupcům německé menšiny do vlády. Československo není homogením státem o nic více než Rakousko-Uhersko pokud se týče národnosti (?) a kdyby dělalo tytéž chyby jako Habsburgové, jednoho krásného dne by je stihl tyž osud.« — Přeložením Martinovy knihy bude cenně obohacena překladová literatura politická a memoirová.

S. K.

JUC. Jan Slavíček: Souběh žalobních práv v trestním řízení. (Práce ze seminářů práv. fakulty Karlovy univ.-seminář prof. Miříčky. — Praha 1929. — Stran 45, 80. Autor vytýčiv především, že platný náš trestní řád neupravuje výslovně otázku konkurence několika žalobních práv, vzházejících z jediného takového činu různým žalobcům, podává nejprve ve všeobecné části své práce základní předpoklady o právní povaze trestního procesu a otázek, s tím souvisejících. V části zvláštní pak sleduje autor jednotlivé případy konkurence žalobních práv, a to především pokud jde o několik žalobců soukromých, dále o souběh veřejného a soukromého práva žalobního, souběh několika subsidiárních žalobních a posléze o souběh více oprávnění provésti jediné právo žalobní. Přihlížeje co nejširě k literatuře, cizímu zákonodárství a judikatuře snaží se autor vyčerpati obsáhlou kasuistiku zejména co do postupu v jednotlivých stadiích procesních a nevyhýbá se samostatnému řešení. Práce jeho stává se tak nejen pečlivou studií teoretickou, nýbrž i prospěšnou pomůckou pro právní praxi. —jkt.—

Dr. Jan Krčmář: Právo občanské. I. Výklady úvodní a část všeobecná. Nákl. Všehrdu, 1929, str. 203. — Touto knihou počíná prof. dr. Krčmář vydávati svůj systém občanského práva (nazývá jej sám v předmluvě příručkou) Tento soustavný výklad jest založen v podstatě na základech přednášek, vydávaných dosud blavně, pro potřebu posluchačů Kdo měl příležitost sledovati postupně vydání těchto učebnic, ví, jak pečlivě je autor při každém vydání doplňoval a opravoval, takže soustavné dílo dnes vyvádávané jest opravdu vypilované a jest autoru jistě ke cti. Jest to vlastně první český systém občanského práva vůbec; tím větší ovšem zásluha autorova. Nové vydání všeobecné části má všechny přednosti dosavadních učebnic Krčmářových. Výklady jeho zdají se sice při prvním studiu leckdy příliš suché a příliš abstraktní, ale teprve ovládne-li studující látku úplně, »přijde jim na

chut« a sezná, jak krásně, třebaš ve formě dosti zhuštěné, ale při tom jasnýma a přesným stylem jest tu podán systém občanského práva. V praxi se žáci jeho velmi často uchýlovali při řešení konkrétních případů o pomoc i k litografiím. Tím vítanější bude nyní souborné dílo o právu občanském, třebaš doufáme i my s autorem, že se dnešnimu právu již připozdívá. Doufáme také, že nám autor napíše systematický výklad o právu československém, na jehož tvorbě má lví podíl.

Společnost národů a mezinárodní úřad práce. Publikace Sociálního ústavu čís. 47, v Praze 1929, 8°, stran 62, cena 6.— Kč. — Knížka obsahuje soubor přednášek, pořádaných Sociálním ústavem ve dnech 11., 18., 25. a 30. dubna 1929. Úvod napsal ministr zahraničních věcí Dr. Eduard Beneš. Knížka pojednává o Společnosti národů a jejím významu pro československou republiku, o vzniku a významu mezinárodní organizace práce, o hospodářském díle Společnosti národů, o práci Společnosti národů v oboru řešení otázek finančních, o činnosti zdravotnické organizace Společnosti národů, o zkušenostech v řešení menšinových otázek ve Společnosti národů, o Společnosti národů a o mezinárodních stycích duševních a konečně o tom, čeho bylo dosud dosaženo Mezinárodní organizací práce. Uspořádáním a uveřejněním cyklu přednášek o Společnosti národů a o Mezinárodním úřadu práce podařilo se Sociálnímu ústavu shromáždit řadu vynikajících odborníků z různých skupin politických a zájmových, čímž jest dokumentováno, že snaha o řešení otázek politických, sociálních a hospodářských prostřednictvím ženevských institucí není politickým heslem jen některých směrů, nýbrž je to přesvědčení všech těch, kteří jasně vidí dnešní potřeby lidstva a uvažují o jeho osudech. Dr. Jindřich.

Dr. František Preis: Výklad ke stanovám pensijního fondu československých státních drah. V Praze 1929, 8°, stran 237, cena Kč 30.—. — Autor ve své knize uvádí textaci stanov pensijního fondu československých státních drah a připojuje k ní vysvětlivky, administrativní výnosy ministerstva železnic a judikaturu. Kniha psána jest přehledně a uspořádána tak, aby byla pomůckou nejen pro železniční zaměstnance a železniční úřady, nýbrž i pro širší okruh odborníků sociálně pojišťovacích. Dr. Jindřich.

Annuaire de l'Association des inventeurs et artistes industriels. V Paříži, stran 53. — Asociace byla založena 20. května 1849 baronem Taylorem, takže vydává zprávu o 80. roce své působnosti. Asociace počala devíti členy a kapitálem 328 fr.; dnes má 3254 členy a kapitál 1,689,366 fr. Členský příspěvek činí 12 fr. ročně. Na důchodech vyplácí Asociace 53,323 fr ročně. Výše roční pense činí 200 fr a náleží ve věku 55 let. trvalo-li členství aspoň 25 let. Důchod invalidní vyplácí se v případě invalidity také dříve; výše jeho řídí se stanovami. Ti, kdož požívají důchodu, jsou povinni platiti dále členské příspěvky. Členy Asociace mohou býti také cizinci. Dr. Jindřich

Dr. R. Teltšík: Ratifikování mezinárodních úmluv o práci. Praha 1929. Zvláštní otisk ze Zahraniční politiky, 8°, 13 stran. — Pojednání rozebírá XIII. hlavu mírové smlouvy versailleské, pokud se zabývá tematem v nadpise uvedeným, a řeší související otázky s ohledem na praxi mezinár. organizace práce. Poukazuje zejména na to, že zavedením mezinár. konferencí práce a úpravou postupu ratifikací, byl zaveden úplně nový způsob uzavírání konvencí, dřívějšímu právu mezinárodnímu zcela neznámý. Studie také podrobuje kritice teoretické konstrukce mezinár. konference práce jako mezinár. zákonodárneho orgánu, s použitím literatury mezinár. a ústavního práva hlavně nejnovější doby. — Pojednání toto vyšlo již v jazyku francouzském, anglickém a německém v Revue internationale du Travail. kg.